

kørselen her i Landet og for at gøre det muligt, at der efterhaanden anskaffes flere og flere af disse Køretøjer, at gøre, hvad man kan for, at man — hvilket jo dog maa være Maalet — paa Landet overhovedet ikke vedbliver at nære Frygt for dem. Et rimeligt Middel til Opnaaelse heraf vilde være, at man skaffede Automobilerne Adgang til ogsaa i den øvrige Del af Aaret at køre i hvert Fald nogle Timer om Natten. Idet vi gaa ud fra dette, som er det praktisk foreliggende, at Ulykkestilfælde ere overordentligt sjældne om Natten, og idet vi endvidere ere gaaede ud fra, at en saadan Tilladelse i ikke ringe Udstrækning vil fremme Anskaffelsen af Automobiler, har man foreslaaet, at den Tid, i hvilken det skal være tilladt at køre i de øvrige Maaneder af Aaret, skal være fra Kl. 12 Nat til Kl. 4 Morgen. I Almindelighed kan man sige, at Vejene paa den Tid saa godt som ikke ere befærdede af Landboere, og de enkelte Landboere, som maaske have en særlig Rædsel for at møde et saadant Køretøj om Natten, ville naturligvis kunne undgaa det ved ikke at færdes paa Vejene i den korte Tid, her er Tale om. Jeg anser dette Ændringsforslag for at være absolut det vigtigste Forslag, der er stillet til hele Loven, og jeg er overbevist om, at det i sig selv indeholder netop det, vi ønske at give Udtryk her i dette Ting, en Beredvillighed fra Landboernes Side til at bidrage til at skaffe Muligheden for, at denne Kørsel kan blive almindelig, og samtidig en Forsigtighedsregel, saaledes at det er de Landboere muligt, som have en Rædsel for disse Køretøjer, at komme hjem i de Nattetimer, hvor det fremdeles ikke er tilladt Automobiler at køre, altsaa fra Solens Nedgang til Kl. 12 om Natten og fra Kl. 4 om Morgen til Solens Opgang. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag til Tingets Medlemmer.

Spørgsmaalet om Skatten skal jeg ikke komme nærmere ind paa; jeg kan i saa Henseende slutte mig ganske til de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Jeg mener, det er berettiget at lægge en Skat paa virkelige Luksuskøretøjer af den Art, medens jeg ikke kan indse det berettigede i ogsaa at lægge en Skat paa de Køretøjer, som udelukkende anvendes til Nyttekørsel. Jeg ser ikke Berettigelsen i at beskattede f. Eks. en Møllevogn, fordi den i Stedet for Heste transporterer sine Varer med Motorkraft. Jeg anbefaler saaledes

at stemme for det af Mindretallet under Nr. 15 stillede Forslag med Hensyn til Skatten, ligesom jeg ogsaa kan slutte mig til de nærmere Bestemmelser, der i dette Ændringsforslag ere opstillede med Hensyn til Skattens Fordeling baade mellem Stat og Kommunerne og mellem Kommunerne indbyrdes.

Ellinger: Det glæder mig at se af Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 3 til § 10, at jeg har faaet Tilslutning til, hvad jeg udtalte om denne Paragraf ved Sagens første Behandling. Ligeledes glæder det mig at se saavel af Flertallets Ændringsforslag under Nr. 14 som af Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 15 til § 34, at man er gaaet ind paa den Tanke, jeg den Gang fremsatte, nemlig, at Skatten bør stige med Hestekraftens Størrelse paa anden Maade end foreslaaet i Loven. Men jeg kunde ønske at vide, hvorledes det i det hele taget skal gaa med denne Skatteparagraf; thi det synes, som om Regeringens eneste Tilhængere ere de tre socialdemokratiske Medlemmer, som under Nr. 16 have stillet Ændringsforslag om, at Paragraffen skal udgaa, idet nemlig Finansministeren den 10. November udtalte paa Regeringens Vegne: „Jeg kan svare over en Bank, at til nye Skatter gaar Ministeriet ikke med, heller ikke til en Skat paa Cykler og Automobiler“. Det er formodentlig det, som Socialdemokraterne have skrevet sig bag Øret, og nu ville de være Ministeriets trofaste Tilhængere, for at ikke Programmet skal blive svigtet allerede saa hurtigt. Men derimod have altsaa de Radikale og de andre Partier ikke taget Hensyn til Ministerens Udtalelse paa Regeringens Vegne og ere altsaa havnede i Ændringsforslagene Nr. 14 og 15. Som de to ærede Talere, der nylig talte, vil jeg meget anbefale, at man vedtager Ændringsforslaget under Nr. 15.

Jeg har tilladt mig at stille to smaa Ændringsforslag, det ene som et Underændringsforslag og det andet som et Ændringsforslag. I § 2 har jo nu Udvalget foreslaaet, at med Hensyn til Militæretæntens øvrige Benyttelse af de ommeldte Køretøjer og ved Benyttelse af Motorvogne i Brandvæsenets Tjeneste samt af Motorvogne for Hospitalers Sygetransport kan Justitsministeren meddele fornøden Fritagelse fra Lovens Bestemmelser. Jeg antager imidlertid, at det har været Meningen, at ved Transporter af syge i det hele taget skal en saadan Fritagelse fra Lovens Bestemmelser finde Sted og ikke alene for